

tryk, at det vilde være ret risikabelt at faa Ministeriet ud af den Kasse, thi den Dag det sker, er Offentligheden og vi alle ikke rigtig trygge for, at Ministeriet loyalt vil støtte andre, som mulig kunde komme i en lignende Stilling (*Finansministeren* [Brandes]: „I Kassen“!). Ja, i Kassen. Forholdene er nemlig nu saaledes i vort Land, at man ikke ustraffet, mener jeg, kan fare løs paa en saadan Kasse; der kan let risikeres noget derved; og Grunden til, at den Tvivl er oppe hos mig og mange flere om, at Ministeriet, naar det kom bort fra den Stilling, hvori det nu er, ikke vilde optræde saa fuldt loyalt som ønskeligt kunde være, ligger netop i, at vi har set, hvorledes Ministeriet og dets Parti er optraadt, før det kom ind i Kassen.

Her kommer jeg til det andet Citat, som den højtærede Minister fremførte. Den højtærede Finansminister sagde, at han som Oppositionsmand havde udtalt sig mod Statslaanet som værende for stort; men det havde han ikke gjort ud fra den Mening.... ja, jeg har ikke Fortrykket, saa jeg kan ikke citere, og det skal jeg heller ikke forsøge, men Meningen, som jeg tror at have opfattet rigtigt, var, at han havde ikke gjort en saadan Modstand mod bedre Vidende (*Finansministeren*: Ja!). Ja, naar den højtærede Finansminister siger det, tror jeg det selvfølgelig. Han har altsaa ikke vidst bedre, da han som Oppositionsmand gik imod det da foreliggende Statslaanslovsforslag og de da foreliggende Skattelovforslag, som dette Ministerium ogsaa fremsatte; han har ikke vidst bedre, end at der virkelig var foreslaaet for store Laan og for store Skatter. Det er jo imidlertid noget, som ikke er umiddelbart indlysende. Folk, som kender den højtærede Finansminister og hans Aands Intelligens, vil neppe straks kunne gøre sig fortrolige med, at han ikke paa det Tidspunkt skulde være klar over, at Staten trængte til mange Penge og saa mange Penge, som blev foreslaaet, at Staten ikke trængte til mange Skatter og saa mange, som blev foreslaaet. Da nu den højtærede Finansminister talte ved vedkommende Lejlighed — det var den 22. Oktober i Fjor —, maatte jeg, og jeg tror alle, der hørte ham, faa det Indtryk, at Finansministeren, som stod med et Lovforslag om et Statslaan, følte sig lidt generet af sin Fortid. (*Finansministeren* [Brandes]: Det gør jeg aldrig). Nej, det er muligt, det er der jo en Del Mennesker, som aldrig gør, uanset hvordan Fortiden har været, men jeg, og jeg tror mange med mig, fik det Indtryk,

at den højtærede Finansminister her følte sig generet af sin politiske Fortid, og som Undskyldning for det nævnede han saa, at Oppositionen i Almindelighed har den ret nemme Stilling, som Oppositionen benytter sig af, at sige: Statslaanet er for stort. Den højtærede Finansminister, og vel sagtens hans Parti, har altsaa den Mening om en Oppositions Stilling, at den er let, at en Opposition i Almindelighed ved en saadan Lejlighed kan sige, at Laanet er for stort. Dette fremsatte han først, og dernæst sagde han: „Det er muligt — det vil jeg ikke benægte —, at jeg den Gang som Oppositionsmand gik ud fra, at det snarere var for stort end for lille“ — og saa henviste han til, at han nu har en anden Mening derom, og det sætter jeg Pris paa, at den højtærede Minister henviste til. Forholdene var saaledes, at det var ganske naturligt, at en Mand, der har Forstand paa Tingene, virkelig kunde se, at der var Forskel paa da og nu med Hensyn til Vanskeligheder. Men det er mig uforstaaeligt, at Ministeren ikke den Gang kunde se, at da det andet Statslaan blev foreslaaet, var der virkelig Brug for det og Brug for Skatterne. Nu kan den højtærede Minister jo sige: Ja, men det ærede Medlem fra Ringkøbing, som siger, at han forstaar mine Ord og forstaar min Mening, tager alligevel fejl her; jeg vil ikke skyde mig ind under, at en Opposition i Almindelighed har saadan en vis Adgang til at angribe det siddende Ministerium og at erklære noget saadant som, at Statslaanet er for stort. Men jeg skal her henvise til, at saaledes som jeg forstod den højtærede Finansminister, saaledes blev han opfattet. Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), der er vor Ordfører, opfattede ham ogsaa saaledes og udtalte sig derom. Det ærede Medlem fra Æbeltoft sagde — jeg skal citere det med den højtærede Formands Tilladelse —: „Den højtærede Minister udtalte, at en Opposition sagde altid, at Laan, en Regering kræver, var for store, — han kunde have tilføjet, at der er ogsaa Opposition, som, selv om Kendsgernerne taler aldrig saa kraftigt i modsat Retning, finder sig foranlediget til, naar en Regering foreslaar de nødvendige Skatter til at dække Behovet, at sige, at Skatterne er for store“. Jeg behøver ikke at bruge nogen nærmere Pøgepind og sige, hvem det ærede Medlem fra Æbeltoft sigtede til, den højtærede Finansminister forstaar det nok. Det ærede Medlem fra Æbeltoft ud-